

Інформують про працю Комісії в справі однієї централі

Стемфорд, Конн. — Комісія для уложення статутів засад для всегромадської центральної репрезентативної українців в ЗСА повідомляє українську спільноту в Америці, що після десятих нарад і 112 годин канцелярської праці, на протязі 18-ох місяців, комісія закінчила свою працю і що всі точки статуту були всіма членами цієї комісії узгоджені і одностайно прийняті крім однієї точки, а саме, назви всегромадської централі.

Комісія звернулася з проханням до обох громадських надбудов, УККА і УА-

КР, щоб вони спільно із представниками Безсторонніх Організацій полагодили цю справу.

Члени комісії: представники Конференції Безсторонніх Організацій: Владислав Василь Лостен, Епископ Стемфордський, д-р Степан Ворон, інж. Юрій Базилевський, адв. Роман Гуглевич, інж. Іван Хамуляк; представники УККА: д-р Аскольд Лозинський, д-р Михайло Снігурович, проф. Іван Телюк; представники УАКР: д-р Роман Борковський, інж. Степан Процик, інж. Володимир Процик.

Український Музей відзначить 1000-річчя Хрищення

Нью Йорк. — Український Музей у Нью Йорку відзначить 1000-річчя хрищення в Україні виставкою великоформатних ікон з усіх територій України.

На куратору виставки запрошено Святослава Гордінського, видатного знавця іконографії, автора книги „Українська ікона XII-XVIII ст.“, яка появилася досі окремими виданнями у трьох мовах. Він теж відомий своїми монументаль-

ними працями в репрезентативних церквах Європи й Америки.

Український Музей обмірковує також можливість влаштування окремої виставки сучасного українського релігійного мистецтва. Така виставка мала б завдання показати живучість християнських ідей і традицій, як джерело для тем і надхнення наших сучасних мистців.

Мотря Томич репрезентуватиме журнал „Веселку“

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Молоденька Мотря Томич, який тепер є 13 років, репрезентуватиме дитячий журнал „Веселку“ на 14-му Балі української преси, що відбудеться в суботу, 25-го жовтня, в Рамаді Інн в Іст Гановері, Н. Дж.

Мотря є донькою д-ра Нестора і Уляни Томичів з Флінту, Миш.

Мотря вчиться дуже добре в школі Поверс, бере активну участь у праці шкільного журналістичного клубу, вивчає залюбки малярство, грає на фортепіані, любить спорт, зокрема теніс і плавання, пише українські писанки, і цим усім особливо радує свою бабусю, проф. Ярославу Томич, доброго знавця-фахівця української літератури, яка — разом із батьками Мотрі, — дбає про те, щоб родина традиція — відданість Україні, серед її внуків жила і

Мотря Томич

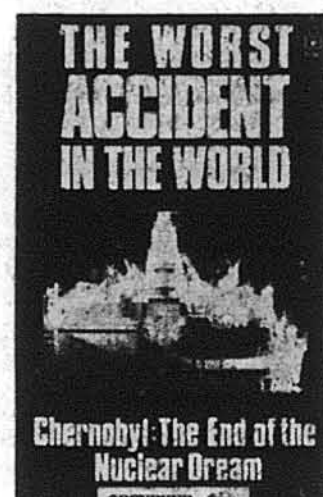
набувала сили. Тепер перед Мотрею завдання — якнайкраще репрезентувати журнал, що його вона і всі в родині, від найстарших до наймолодших, читають залюбки вже від раннього дитинства.

Появилася англійська книжка про Чорнобиль

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О.К.) — У англійському видавництві Гайнеман і Пенн появилася книжка-збірка статей та інформацій журналістів та науковців дописувачів англійського поважного політичного журналу „Обсервер“ під назвою „Найгірший випадок у світі, Чорнобиль — кінець ядерної мрії“.

Шість авторів, дипломатичних кореспондентів, знавців досліджування довідків, аналітиків ядерної енергетики подають на 246 сторінках вичерпні інформації, про генезу побудови ядерної станції в Чорнобилі, про саме нещастя 26-го квітня 1986 року, про те як світ долався про нього, а далі — про далекойдучі наслідки ядерної катастрофи, небезпеку радіації для довкілля і причини довгих років засекречення і браку інформації про розбудову ядерних споруд.

В окремому розділі подана історія ядерної зброї і енергії від 2-го грудня 1942 року, коли Енріко Фермі зробив своє відкриття ядерної сили. У вступі до цього розділу, в якому є також таблиця всіх ядерних реакторів у світі, подано слова із промови британського міністра енергетики Пола Вокера, виступленої точно місяць перед ядерним вибухом в Чорнобилі. Він сказав: „Ядерна енергія не найбільш

безпечна форма енергії, яка досі була відома людству. Історія ядерного розвитку в СССР зрештою в окремому розділі, як і політичне підлюжжя переговорів на ядерному полі.

Для українських читачів зокрема цікаві інформації в розділі, що обговорює „трийливий спадщину“. Авторі доводять, як советські урядові чинники старалися і далі стараються поменшити страх перед радіоактивністю у наслідок катастрофи і невідоме ще майбутнє потенційних жертв. Аналізуючи ствердження науковців і медичних знавців радіоактивності в Європі та Америці, автори подають, що евакуація населення з околиць Чорнобиля прийшла запізно, щоб охо-

СТАНОВИЩЕ

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради (УАКР) на своєму засіданні 11-го жовтня 1986 року розглянула листи Комісії застанови над статутними заходами для центральної репрезентативної у громадському непорозумінні між УККА і УАКР з 6-го вересня 1986 року і прийняла таке становище:

Українська Американська Координаційна Рада вітає заходи Конференції Безсторонніх Організацій під проводом Владислава Василя Лостена і заявляє, що завжди стояла і далі стоїть на становищі доцільності і потреби однієї центральної репрезентативної і тому погоджується із запропонованим Конференцією Безсторонніх Організацій, у міжчасі узгодженим представниками трьох сторін статуту для нової централі під назвою Український Американський Конгрес і зголошує свою готовність приступити до спільної підготовки для скликання Надзвичайного Конгресу для створення нової центральної громадської установи під назвою Український Американський Конгрес в половині 1987 року.

Українська Американська Координаційна Рада вважає, що в обличчя жальних подій в Україні, посиленої русифікації, нищення наших культурних надбань, переслідування правозахисників, присвоєння собі найбільш епохальної дати 1000-ліття християнства в Україні і останнього жального катастрофи в Чорнобилі, якою окупант намагається знищити українське населення, як давніше намагався знищити Великим голодом, а тут при допомозі різних советських вислужників оплюгавлює наше добре ім'я, створення спільної крайової централі і мобілізація всіх наших національних сил є вимогою і наказом хвилі.

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради

М. Лебідь виступить з доповіддю в Чикаго

Чикаго (н.н.). — Місцевий відділ Об'єднання Прихильників Визвольної Бороти, середовище УГВР, влаштує в п'ятницю, 7-го листопада ц.р., публічний виступ відомого політичного діяча, генерального секретаря закордонних справ Української Головної Виз-

вольної Ради.

М. Лебідь доповідатиме на тему „Боротьба ОУН-УПА-УГВР в 1940-45 роках — очима учасника“. Доповідь відбудеться в аудиторії собору св. Володимира і Ольги на розі вулиць Овклі і Чикаго авс. Початок доповіді о год. 7:30 вечора.

Ю. Лободовський дякує за відзначення УММАН

Мадрид (УММАН). — Згідно з традиціями Могилансько-Мазепинської Академії Наук, кожного року призначається титул „поета-лауреата УММАН“ одному з визначних письменників діаспори. До числа дотеперішніх „поетів-лауреатів“ в особах Уласа Самчука, Яра Славутича, Наталії Лівницької-Холодної й інших, додано цього року ім'я заслуженого оборонця української справи перед чужинцями поета Юзефа Лободовського, першого неукраїнця, відзначеного дипломом лауреата.

В листі до Президії Академії Ю. Лободовський, дякуючи за це відзначення, подає вперше деякі дані про своє походження:

„Вважаю собі призначення Українською Могилансько-Мазепинською Академією Наук титулу „поета-лауреата“ за окреме почесне відзначення, зумовлене моєю поетичною та публіцистичною творчістю. Моє українське походження сягає непам'ятних часів. Відоме є те, що основник нашого роду після битви під Хотиним оженився з польською шляхтянкою...“

Слід пригадати, що в розмові з проф. Ярославом Рудницьким у Мадриді в 1985 році поет із гордістю признався, що „походить із козацького роду з первісного назвою „Лобода“, отже він насправді „Лобода-Лободовський“.

Під час цьогорічної церемонії надання йому звання „поета-лауреата“ УММАН для 28-го вересня в Манчестері, Англія, відчитано його есей про Симона Петлюру, та уривки з його поем: „Дума про Петлюру“ й „До чий С. Петлюри“ в польській мові.

ЛИСТОПADOBE СВЯТО В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. (Ю.М.) — Громадський Комітет Трентону закликає людей на відзначення Листопадового Зриву, яке відбудеться в неділю, 2-го листопада ц.р., в церковній залі української католицької церкви св. Йосафата, при 1195 Дупавенно в Гамілтоні. Програма почнеться о годині 3-ій по полудні.

ПІДПИСАЛИ ВІДОЗВУ В ПАМ'ЯТЬ 30-РІЧЧЯ МАДЯРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Варшава. — 54 мадяри, 28 поляків, 24 громадяни Чехо-Словаччини і 16 громадян Східної Німеччини підписали відозву в пам'ять 30-річчя Мадярської революції, придушеної советськими військами.

У відозві говориться: „23-го жовтня 1956 року робітники, студенти і воєки штурмом взяли приміщення радіокомітету в Будапешті, тому що вони були по горло ситі офіційною брехнею і хотіли слухати правду і говорити про свої вимоги. Вони знищили пам'ятник Сталінові і завдали удару режимові, який називав себе диктатурою пролетаріату і народною республікою. Ця боротьба ясно показала, що мадярський народ прагне незалежності, демократії і неутралітету. Мадяри хотіли жити у мирному і вільному суспільстві.“

Мадярська революція, як і повстання у Східному Берліні, Празька весна і рух вільних професій „Солідарність“ у Польщі, була придушена. Досі головні вимоги революціонерів залишаються нереалізованими.

Ми заявляємо цією спільною відозвою, що продовжимо боротьбу за політичну демократію в наших країнах, за плюралізм, оснований на принципах неза-

лежності і мирному з'єднанню поділеної Європи.“

Серед тих, хто підписав цю відозву, є члени „Хартії 77“ (Чехо-Словаччина), „Солідарності“ (Польща), а також незалежні групи з Мадярщини і Східної Німеччини. В повідомленнях з Варшави американські репортери називають в числі тих, хто підписав відозву, архітектора Ласла Райка, батька якого, міністер закордонних справ Мадярщини, був розстріляний в 1949 році, чехо-словацького драматурга Вацлава Хавелу, колишнього міністра закордонних справ Чехо-Словаччини Ірже Гаска, польського історика Адама Міхніка та інших.

Серед тих, які підписали відозву, нема громадян двох інших країн Варшавського Пакту — Болгарії і Румунії. Це пояснюється тим, що в Болгарії і Румунії не існує організованого опору комуністичним властям.

Мадярська революція почалася 23-го жовтня 1956 року. Через 20 днів у Будапешті та інші міста Мадярщини вступили советські танки, які потопили революцію в крові. Після придушення революції сотні мадярів були страчені, тисячі відправлені в тюрми і концтабори.

На Філіппінах все ще неспокійно

Маніла, Філіппіни. — Пресові агентства і кореспонденти інформують із столиці Філіппін, що неважаючи на настільки і систематичні заходи президента Коразон Акіно спонукати комуністів скласти зброю і розпочати мирний діалог з урядом, комуністичні партизани число яких з дня на день зростає і досягло вже 16.000 воєнк, час від часу нападають на урядові військові з'єднання і тим самим викликають незадоволення в урядових і військових колах.

Зокрема такої політичної заміреності в комуністах не спостерігають теперішній міністер оборони Хуан Понсе Енріле, який свого часу допоміг К. Акіно прийти до влади. Він каже, що уряд повинен встановити остаточний речення закінчення переговорів і якщо комуністи не погодяться на переговори, або якщо й далі вбиватимуть воєнк і мирних філіппінців, розпочати проти них війну на широкій шкалі з метою зліквідувати релігію.

Не маючи виходу президент К. Акіно, взяла до уваги побажання військовиків і заявила кореспондентам, що вона скоро проголосить речення закінчення переговорів і поставити передумову для комуністів: щоб вони склали зброю і включилися у мирну відбудову демократичних свобод й економіки на Філіппінах, або взяли на себе консеквенції з безвихідного становища і не дивувалися коли уряд виведе їх формально до війни.

Політичні спостерігачі кажуть, що заява К. Акіно, яка була зроблена правдоподібно під тиском міністра Енріле викликала у політичних колах деяке здивування бо такі заяви не ідуть з духом її політики, завданням якої є шукати замирення з усіма політичними партіями і групами за всяку ціну.

З другої сторони кажуть спостерігачі, К. Акіно не може дозволити собі на поширення анархії в країні на вбивання комуністичними заколотниками молодих філіппінців, воєнк урядової армії, бо це у свою чергу скріплює симпатії населення до колишнього президента Фердинанда Маркоса і його численних прихильників, які залишилися на Філіппінах.

У СВІТІ

АДВОКАТ, ЯКИЙ ОБОРОНЯЄ американського летуна із зістріленого літака в Нікарагуа, опсорне легальність суду і документів представлених на суді сандіністами. Він показав судді іншу заяву підписану американцем Юджіном Фазенфасом, у якій говориться, що його змушували до підписування різних заяв під час слівства і що тим самим слідчі і прокуратор порушували права людини, які повинні бути забезпечені за кожного людину. Адвокат Енріке Сотеліо Борген заперич писання кореспондентів, що його клієнт був агентом американської Центральної розвідки служби (Сі-Ай-Ей). Він підкреслює, що першу заяву про приналежність до Сі-Ай-Ей Газенфас підписав під тиском поліції.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ шестиденної візиту в Китайській Народній Республіці і оглядин кількох китайських міст, королева Великобританії Єлизавета II відвідала Гонг Конг. У її північній зльоту взяло участь понад 600.000 осіб, між якими було багато молоді і шкільної дітвори. Королева і принц Філіпп були зачудовані перебудовою і модернізацією Гонг Конгу.

УРАДИ КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ Республіки і Португалії підписали договір на підставі якого португальське населення Макао перейде підверхність Китаю. — заявив кореспондентам представник міністерства закордонних справ в Пекіні. Обидві сторони погодилися покликати до життя спеціальну китайсько-португальську комісію, яка опрацює деталі переходу і визначить дату. Португалія визнає претенсії Пекіну до маленького острова Макао, біля Гонг Конгу, який був під португальською контролею від 1557 року. Як відомо, Великобританія погодилася віддати в 1997 році Гонг Конг під суверенітет КНР. Китайці й португальці покищо не визначили дати передачі Макао.

ЗСА І СССР ПОКИЩО ПРИПИНИЛИ ПРОЦЕС ВИКИДАННЯ ДИПЛОМАТІВ

Вашингтон. — Державний департамент З'єднаних Штатів Америки виступив з формальною критикою Советського Союзу за те, що він у процес „видворення“ дипломатів — 80 із ЗСА і 10 американських з СССР — включив обслугу, яка складалася із 260 советських громадян, які виконували в амбасаді в Москві і в лєнінградському консулаті другорядні роботи, без яких, однак, не може обійтися жадна амбасада, якщо вона хоче повністю функціонувати. Рівночасно з цією критикою головний речник Департаменту Чарлз Редман вивисив сподівання, що цикл викидання дипломатів закінчиться і тепер обидві держави приступлять до серйозного обговорення проблеми розроблення, зокрема редуцтій стратегічної ядерної зброї, нуклеарних ракет з далеким і середнім засягом.

Советська амбасада у Вашингтоні і консулат у Сан Франсіско затрудували тільки приблизно 10 американських громадян, але державний департамент не робив жадних висновків з цього, — заявив Редман, який, покликаючись на заяву державного секретаря Джорджа Шульца, картая уряд СССР за нетерпелантність і дискримінаційне відношення до цієї справи. „Очевидно, що ця справа буде в скорому часі полагоджена і відповідна кількість технічного персоналу буде послана до Москви, — заявив Редман, — але тимчасово амбасада опинилася в ізоляції без жадної допомоги. Доходило до такої ситуації, що дружина амбасадора Артура Гартмана, Донна, була змущена особисто об-

слуговувати задалегідь за мовлених на розмову в амбасаді гостей.“

Політичні спостерігачі кажуть, що Адміністрація президента Роналда Регена через процес викидання дипломатів, досягнула дуже багато. Майже всі головні шпигуни, агенти КГБ і ГРУ які поза дипломатичною службою керували чи займали шпигунством на користь СССР, покинули країну і їх тяжко буде замінити, бо не так легко з сьогоднішні вишколоти і пристосувані до англійського світу нових агентів. Правдоподібно кажуть спостерігачі, тимчасово діятимуть другорядні люди, які дотепер, не займалися шпигунством.

Покищо невідомо чи Уряд ЗСА має право заборонити американським громадянам працювати в советських установах в ЗСА, але Адміністрація буде пробувати ізолювати представництва Советського Союзу в цій країні максимальними заходами.

У Вашингтоні і в Москві свідомо того, що зумисне викидання дипломатів за „шпигунство“ може значно погіршити відносини між цими двома країнами і звести нанівець переговори про розроблення ЗСА пропонує відтепер „видворювати“ тільки тих дипломатів, яким дійсно можна закинути неспівмірну з дипломатичною працею діяльність, але в цьому випадку їх треба проголошувати небажаними особами і визначувати для них відповідний час для полагодження своїх особистих і урядових справ. Чи Москва погодиться і чи прийме також інші пропозиції Державного департаменту покищо не відомо.

В АМЕРИЦІ

НА УРОЧИСТІЙ ЦЕРЕМОНІЇ, що відбулася перед Білим Домом, президент Роналд Реген підписав новий закон про податкову реформу, який заторкує життя практично кожного американця. В церемонії взяло участь біля 1.500 представників Конгресу, Уряду ЗСА і ділових кіл Америки. В своїй остаточній формі підписаний Президентом документ має 879 сторінок. Проведення податкової реформи вважається головним внутрішньополітичним тріумфом президента Р. Регена, який заявив на церемонії, що мова йде „не стільки про реформу, скільки про революцію“. Ще пізніше тому політичні спостерігачі майже в один голос твердили, що ця ідея не має найменших шансів на успіх. Для того, щоб влххнути в неї нове життя, Президенту довелося здійснити поїздки в 14 міст З'єднаних Штатів. Він витратив багато часу, переконуючи членів Конгресу в необхідності прийняття нового податкового закону, і в кінцевому підсумку здобув перемогу.

ПРЕДСТАВНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту Чарлз Редман заявив, що американський Уряд пред'явив Советському Союзові позов у висоті 10 мільйонів доларів за затримки і перевищення запланованих витрат на будівництво нового приміщення амбасад З'єднаних Штатів Америки в Москві. За словами Ч. Редмана, советським дипломатам не буде дозволено переїхати в нове приміщення амбасад СССР у перемісті Вашингтону до того часу, поки не буде внесена сума позову.

ГАЗЕТА „САН ФРАНСІСКО Екземпнер“ повідомила про тайну зустріч директора Сі-Ай-Ей Вільяма Кейсі і короля Саудівської Аравії Фагда. За словами газети, ця зустріч мала місце на покладі саудівської яхти біля бережжя Французької Рів'єри. В Кейсі нібито провів короля Фагда надати фінансову підтримку повстанцям в Нікарагуа і Англії, а також продати значну кількість нафти Південно-Африканській Республіці.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнбергер виставив глибоке задоволення становищем союзників НАТО, які показали одностайність, не зважаючи на існуючі розбіжності в поглядах на деякі справи. Виступаючи на заключному засіданні групи нуклеарного планування країн НАТО, що відбулося у місті Гленгліс, Шотландія, міністер оборони Великобританії Джордж Янгер підвів підсумки такими словами: „Ми стали свідками міцної і одностайної підтримки президента Регена його політики“. В спільному комунікаті, підписаному міністрами оборони країн НАТО, говориться: „Ми повністю схвалюємо програму, запропоновану американським Президентом, і вважаємо, що вона містить в собі передумови для досягнення історичного прогресу. Ми всебічно підтримуємо програму З'єднаних Штатів Америки в справі освоєння космічного простору і створення оборонних систем, які не порушують умов договору СALT II“.

ДО ЛОС АНДЖЕЛЕСУ для отримання нагороди за участь у правозахисній діяльності повинен був приїхати лідер забороненої професії „Солідарності“ Лех Валенса, однак польський уряд не видав йому візової візи. Польські власті повідомили також, що не можуть дати гарантії, що Л. Валенсі буде дозволено повернутися до Польщі на випадок його візду. Виступаючи на пресовій конференції, речник польського уряду Єжи Урбан назвав Валенсу „вашингтонською маріонеткою“ і заявив, що економічні санкції країн Заходу лише зміцнили тісні зв'язки Польщі зі Советським Союзом.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420) ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пропаганда не вгаває

Пресове агентство ТАСС інформує, що в багатьох місцевостях Советського Союзу, в тому числі і в Україні, бо про це звітували свого часу українські газети, проходять, «антивоєнні мітинги та збори в рамках тижня дій за зброю ядерної зброї і солідарності з жертвами атомних бомбардувань». Збори і мітинги часом перетворюються в демонстрацію, «твердої рішучості зберегти землю від ядерної катастрофи, приборкати гонку озброєнь».

Очевидно, советські засоби масової інформації, не зважаючи на катастрофу в Чорнобилі і страшні наслідки нуклеарної радіації, від якої в першу чергу терпить Україна, зуміла повернути вістря пропаганди проти «західних імперіалістів», які, мовляв, започаткували атомне озброєння і перші скинули атомові бомби на японські міста Гірошіму і Нагасакі.

«Наша країна, — говориться у пропагандивних статтях советської преси, — робить усе можливе, щоб усунути ядерну небезпеку, яка загрожує людству. Як нам не обурюватися, бачачи, що Більшій Дім, як і раніше, відповідає на мирні пропозиції СССР новими випробуваннями зброї масового знищення».

Советські мітинговці при тому приймають резолюції з підтримкою «твердої позиції Компартіі СССР та нашого уряду у питанні про взаємне роззброєння, готовість іти на нові, сміливі, реалістичні рішення заради змирення безпечки на планеті». Як звичайно водиться на таких советських мітингах, учасники вирішують «ознаменувати тижневу вахту миру ударною працею — видобути понад план ешалони вугілля».

До генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Гавіє Переза де-Курья звернулись науковці, лікарі, письменники, представники численних творчих організацій, щоб він допоміг «приборкати Адміністрацію президента Рональда Регена», бо, мовляв, вони «не уявляють собі глибини безодні, до якої підштовхує людство милитаристський чад керівників ЗСА».

Советські газети пишуть, що «цілеспрямований, послідовний курс» СССР на врятування землі від термоядерної загрози з новою силою було підтверджено у виступах генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова у Владивостоці і Хабаровську.

Більше того, Москва застала до своєї антиамериканської пропаганди також сателітні країни і так звану Світову раду миру. Керівник профспілкової групи Мадярщини Ляшльо Тотт заявив, що мовляв, «усі чесні люди на землі знають, що СССР наполегливо і постійно прагне до міцного миру, до звільнення земної кулі від ядерної зброї».

Політичні спостерігачі і знавці підсоветської проблематики звертають увагу, що не так воно є, як говориться у советській пропагандивній кампанії. СССР насправді витрачає на озброєння, зокрема на нуклеарну зброю і технології, страшенні суми грошей, приблизно від 14 до 16 відсотків щорічного національного прибутку. Отже на практиці більшість советської промисловості сьогодні вже працює для воєнних цілей, — твердять речники Інституту стратегічних студій в Лондоні.

Чи не гіпокризією можна б назвати советські заклики до миру і врятування землі від ядерної пожежі?

Советські писання про ліквідацію атомової зброї є класичним прикладом дезінформації, що її СССР практикує вже десятиліттями. Ця дезінформація, особливо в останню часі значно збільшилась, набрала дегенеративного характеру і перетворилася в урядовий обман. До того ж невідомо, до кого пишеться ця брехня, бо на Заході вже достатньо поінформовані про советський заговор і імперіалістичні апетити Москви у відношенні до вільного світу.

КОРАЗОН АКИНО, президент Філіппін, має клопоти не тільки з комуністами, але також з власними прихильниками. Вже від довгого часу її політику критикує міністер оборони ген. Хосе Понсе Енріле, а тепер проти її економічної політики і експериментів у сільськогосподарстві виступили фермери, які у числі 23,000 прибули до Манілі і влаштували там велику антиядерну демонстрацію. Фермери протестують проти урядової програми розподілу землі на малі ділянки, щоб, мовляв, кожний селянин був забезпечений землею. Така політика, на думку спостерігачів і аналітиків, до речі знищить філіппінську економіку і зменшить доставку харчових продуктів з ферм до міст.

Злочинний советський

уряд поневоле більш сотні народів, які тяжко терплять під червоною ярмою. Своєю нерозумною і депотичною політикою советський уряд привів до екологічної катастрофи.

Життя окремої людини як і долю цілих народів не можна керувати цитатами так званих класиків марксизму, які може дещо розуміли в ранньому капіталізмі, але не були готові і здібні керувати імперією.

Тепер Україну адарила нуклеарна катастрофа. Вона підірвала інші злочинні дії склеротичних мозків ЦК КПСС. Над величезною імперією, над долею більш як сотні поневолених народів нависла страшна наслідками екологічна катастрофа. Вона є наслідком невмілого керування економікою взагалі, а зокрема сільським господарством. Рільництвом в СССР керують не фахівці, не вчені, зрештою навіть не середньо нормальні люди, але партійна бюрократія озброєна не знавцями, а цитатами «класиків».

Люди, які урядують у затишних кабінетах Москви і складають паперові плани церковних «історичних з'їздів», не мають поняття що така орна земля і як нею господарювати.

Екологічна трагедія у СССР почалася з «розкуркуленням» українського села і винищення селянина, який розумів і любив землю. А хрест на сільському господарстві поставила наслідна колективізація.

У половині 1970-х років Хрущов обіцяв перетнути в продукції ЗСА. Тепер це гасло перегонів не гадують. Хліба за кордоном СССР купує все більше.

На засіданні планувannya

Михайло Кучер

ЕКОЛОГІЧНА КАТАСТРОФА В СССР

Промовляв Микола Байбасов і пробував пояснити господарську катастрофу Советського Союзу тим, що підсоння у СССР і орна земля гірші, як у ЗСА. Тому в СССР бракує збіжжя, а в ЗСА — надмір. Тим наївним аргументам заперечив проф. Ковда, голова всеозюного Т-ва «Знання».

Він писав у «Комсомольській Правді», що орна земля у СССР — не гірша як в ЗСА, можливо дещо гірший клімат. СССР лежить більше на північ як ЗСА. Найбільша кількість врожайної землі належить СССР. Це «взірцевий чорнозем» і ми (СССР) маємо його 70 відс. загальної кількості. Тому причини загибелі советського господарства треба шукати деінде.

Переляканий ЦК КПСС почав помпувати в сільське господарство великі гроші. Так у роках 1971-75 цей вклад вніс 131.8 мільйонів рублів. Такі великі гроші поганого становища ніяк не поліпили.

З гуком завалилася акція освоєння цілини. Тоді кремлівські нездари звернули увагу на нечорноземну частину земель центральної Росії. І тут ЦК знову зробив катастрофальну наслідками помилку. Замість того, щоб збільшити врожайність вже існуючої орної землі почав висувати боліт. Тільки протягом 74-75 років висушено 1.2 мільйонів гектарів. Наслідки були знову такі катастрофальні.

Щоб висувити 30 гектарів боліт викопано канал, довжиною у шість кілометрів.

Ширина каналу 30-40 метрів плюс насипи по боках також 30-40 метрів ширини. Таким чином змарновано 36 гектарів справді чудових сіножатей, щоб отримати 30 гектарів неврожайної землі. Як наслідок понизився позем гуртових видів сохлих тисячі гектарів уже орної в минулому врожайної землі.

Советське злочинне некомпетентне керівництво руйнує біологічну рівновагу в природі і викликає шкоди, які вже не можна направи-ти. Злочинне втручання у природу приносить такі шкоди, які досі викликала тільки війна. В дійсності люди не розуміють екологічної катастрофи, або її розміри і значення. Коли розорану цілину Казахстану і Алтаю, яка століттями служила випасом худоби, вітер, який там чомусь називають «афганським», видмухав 30 сантиметрів врожайної землі і порох заніс аж до Києва — розорані степи обернулись у пустелю.

Також з незрозумілим ентузіазмом почав будувати величезні збірники води — штучні озера і моря. Ця акція рівнож обернулася у нещастя. Знищено сотні сіл і міст. Втрачено сотні тисяч гектарів врожайної землі. Обернено в болота колись нормально сухі землі. Висушено величезні коштами збірники води, обернулись у смердчачі болота, зарослі водяними рослинами.

А що сталося із славними степами Ставропольського краю, де починав свою фан-

тастичну діяльність Горбачов. Від 1946 року по 1969 рік там загинуло 753,000 гектарів озимини. В ряді місцевостей повітряна буря відмчала цілу верхню верству землі.

На Заході з незрозумілим ентузіазмом зустріли новогенерального секретаря, до того ж і «молодого», 56 років вже і не така молодість.

У році 1990 — знову «історичне рішення» — советське сільське господарство має давати 250-255 мільйонів тонн збіжжя. Нормально як мінімум на душу населення має припасти одна тона збіжжя, очевидно річно. Виходить, що ця програма мінімальна. Але і таку як осягнути? «Молодий» Горбачов знайшов незвичайно зручний вихід — треба більше і краще працювати.

Смерть панує над СССР з того часу коли до Росії, тоді ще до Петербургу, з чужини повернув маніак Ленін, якого екзальтовані дами у величезних тоді модних капелюхах вітали на залізничному двірці квітами і салюновими усмішками.

Нуклеарна Чорнобильська катастрофа в СССР — не перша. Советський вчений Лев Тумерман, тепер в Ізраїлі, згадав свою подорож у південній частині Іраку в 1960 року. В одному місці він побачив знак на дорозі, який наказував подорожнім, щоб на дальших двадцяти милях не затримувалися і їхали якнайшкороше.

З обхопів шляху, далеко як бачить око, лежала порожня спустошена земля. Ані села, ані селища, ані міста. Жадної ознаки життя. Тільки комини зниклих дерев, тварин, звірят чи птахів. Не

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вигоди і пригоди

Які ми вже всі розпечені тими вигодами, що їх приносить нам тепер технологія і які ми безсильні, як їх раптом ми має.

Колись ми жили і якось зовсім добре давали собі раду без електрики, без радіо і телевізора, без авто і без сьятки ми автоматичних гудзиків, без машини до шиття і прання, сушарки до волосся чи дверей від гаражу, що автоматично відчиняються.

Сьогодні це все — невідкладні засоби до життя, без яких ми почуваємося немичі, загублені та ще до того подразнені до краю, наче діти, яким відібрали улюблену забавку.

Цю нашу залежність від засобів технології відчувалося досвідно на кожному кроці, а коли перестане ділати одна чи друга «машинка», ми справді не знаємо, як давати собі без неї раду.

Пригадується як ремствували минулого року мешканці Лонг Айленду, коли після урагану Г'юрі залишилися вони декілька днів без електричного струму і телефонів. Деякі навіть зовсім поважно думали судити електричну та телефонічну компанію, що довго направляючи знищені споруди, причинилися до їхніх невгод. Бо якже так більше як один день жити без холоду, без без освітлення, електричної печі до варення чи телевізора.

А скільки разів уже доводилося нам пережити «трагедію» молодих наших дітей, які, приїхавши на пластовий табір у горах, були справді обурені, що там ніяк неможливо ужити електричних сушарок до волосся, що — незалежно від температури і погоди, — мусить кождою дня бути змита.

Ми навіть потрапили до ліху, коли приїждяючи з ліжка програми на телевізії, нагло перестали працювати ручний автомат, який навіть не вставляючи з теплої постелі, можна зм'янути станції.

Часом, однак, коли нагло перервуться вигоди нашого теперішнього щоденного життя, приносять вони більше, чим хвилює невдоволення.

Минулого тижня ми пережили таку пригоду, що невідомо було чи сміятися чи хвилюватися. Насло і несподівано автоматичні двері до гаражу, що відчиняються при допомозі е-

лектричного струму, відмовили послуху і ми, маючи десятки обов'язків та призначень на означені години побачень, не могли відітати з гаражу авто, а з тим і їхати куди треба. Ось і уявіть собі, стоїть безсильно самотня жінка, а двері не хочуть рушитися ані на один інч! Беремо книжку із описом цієї технологічної машини і читаємо, що завжди можна двері відчинити ручно, потягнувши лише шнурок з червоною ручкою. Найтишого не було штука, але тягнути ми його як рінку у Франковій казці, без найменшого висліді. А час ішов... а з ним відітали всі побачення і речення. Пішли в рух телефони до технічно вишколених членів родини. Всі вони запевняли, що тут допоможе «лише потягнути за мотузку», а якщо у нас немає сили тоді треба, покласти з вулиці якогось мужичка». Але як це зробити — нам ніхто не порадив. Після довгих годин чекання і шукання вкінці найшовся знайомих із іншої місцевості та двері відкрився, як до Сезаму. А це все не було б конечним, коли б у нас були лише «звичайні» двері, які підносяться одним порухом руки.

Коли ми, однак, після розповіді своєї пригоди, розповіли із знайомих зразу «має у кишені» якусь особисту історію зв'язану із «вигодами» технології. Одного такі автоматичні двері впали на саму сербину авто, інший розкашував як вікна в авто, що відкриваються «автоматично» затислися під час великого буревію і залишилися відчинені. І так подорожній промчав до шитки, хоча були в сербиді авто. А в нашій редакції пригадали, як то під час останньої Конвенції УНС у нашій друкарні перестали працювати друкарські машини і всі ми стояли безраді, не маючи можливості вирукувати числа, на яке терпеливо чекали делегати в Дитройті.

Отже показується, що всі ці вигоди, якими тепер розкошуємося та які так облегчують життя і працю, це дуже сумнівні вартості і може, на кожен випадок, треба вітати коли порадились навіть, коли їх раптом забракне або коли вони з тих чи інших причин відмовлять нам... послуху.

О—КА

Безрезультатна зустріч

на вершинах президента ЗСА Рональда Регена і генерального секретаря КП СССР Михайла Горбачова стали об'єктом численних коментарів та менш чи більш вдалих здогадів про причини чому керівники двох великодержав не могли до нічого домовитись. У цьому потоці коментарів не знаходимо, однак дійсно переконливих аргументів і користі тієї чи іншої причини чому зустріч закінчилась невдачею. Чи можливо було б собі уявити, що дійсної причини досі не виявлено? Постає питання над такою можливістю застановитись.

Із заяв Регена і Горбачова виходить, що причиною провалу було непотрібне становище Президента, коли йдеться про право ЗСА вести дослідні й, коли вони показують вдалими, розбудувати оборонну систему цієї країни проти міжконтинентальних ракет (які ракет далекого застосу, випущених із підводних човнів), заряджених багатьма нуклеарними головками. Система ця — Ініціатива стратегічної оборони (СДІ) передбачає запуснення у понадземні простори відповішних апаратів, що були б спроможні радіоактивними

М.Л.

ПРИЧИНИ ПРОВАЛУ ЗУСТРІЧІ В РЕЙКЯВІКУ

променями знищувати міжконтинентальні ракети, заряджені багатьма нуклеарними головками, заки вони досягнуть свою ціль. Рівночасно із ствердженням права Америки на розбудову її застосування цієї оборонної системи, запропоновано було поступове зменшення арсеналу нуклеарної зброї і остаточне вилінування її з ужитку, як зарядів у ракетах. Є це далекойдуча пропозиція, що мала б довести до заборони вживання нуклеарної зброї взагалі, подібно як сталося із трійливіми газами після Першої світової війни.

Чи міг СССР прийняти таку далекойдучу пропозицію на шляху до роззброєння світових потуг? Відповідь: ні. Стільки ж і сказав Горбачов і інші речники уряду й партії. Між причинами, що вони їх вираховують, як такі, що спричинили безрезультатність розмов на вершинах, не гадують вони найважливішої причини. Про неї мовчить і американська сторо-

на. А причиною цього, на мою думку, є — китайська загроза для СССР. Потуга, що терпить від перенаселення, а рівночасно має централізовану систему правління й є в посіданні «месіаністичної ідеології» (китайська відміна комунізму) по своїй природі є серйозною загрозою для всіх сусідів. У минулому людства можна знайти багато прикладів такої комбінації факторів, які доводили такі подібні потуги до імперіальної експансії. Китай, в додатку, посідає свій власний нуклеарний арсенал (і не бере участі у переговорах про нуклеарне роззброєння) і межує із СССР на довжині декількох тисяч кілометрів.

Можна собі уявити, що за страх мусів був опанувати Горбачову й його дорадників, між якими мусіли бути спеціалісти воєнної стратегії, коли вони почули пропозицію Президента Америки про поступове замороження нуклеарної зброї включно аж до виключення її, головню в ракетах, з арсеналу

ліз збройних сил сучасних світових потуг. Без орензивної і дефензивної нуклеарної зброї, головню без ракет на близьку віддачу (тактичного їх застосування так у випадку нападу, як і оборони) і міжконтинентальних ракет з багатьма нуклеарними зарядками (стратегічного їх застосування, наприклад, у випадку запобігання війни, як і випадку відплатного удару після нападу противника, читай: Китаю), СССР не всилі був би оборонити себе від нападу Китаю. Готовість Горбачова зменшити розташування ракет близького застосування в Європі й рівночасно їхній перенос на терени азійської частини СССР є дуже симптоматичним і, бодай частинно, підтверджує запропоновану тут гіпотезу.

Саме це пов'язання президентом Регеном справи нуклеарного роззброєння із ініціативою «зоряних війн», як популярно називають ініціативу стратегічної оборони, дало можливість Горбачову «врятувати» арсенал нуклеарної зброї СССР, правду, коштом провалу переговорів із ЗСА на вершинах, але без потреби виявити дійсну причину такого кроку, а причина ця: страх, навіть панічний страх, перед загрозою Китаю.

на півдні зимувати... Десять евакуйовані, що віддали свій дім, скаржаться, що з дверей зірвано замки і все перевернуто.

Осмілившись після підтримки на Віденській конференції генсек Горбачов пішов у контрнатуп. 19-го серпня «Правда» опублікувала заяву Горбачова, що СССР продовжить односторонній мораторій атомових випробувань до кінця цього року. Але, — скаржились Горбачов, — ЗСА продовжує нуклеарні вибухи. За обрахунками Горбачова, вибух атомового заряду рівняється трьома Чорнобилям. Не знати, як він це обрахував, коли ж західні науковці обрахували силу Чорнобильського вибуху розміром атомових бомб у Гірошімі й Нагасакі разом.

Успіх за Віденським з'їздом, міністер А. Петросянц дав конференцію своїм і чужим кореспондентам, де повторив тези Віденської конференції. Петросянц казав, що задовільна праця реактора від 1983 року привела до «благодушності» й недовільності. Коли 26-го квітня реактор мав бути спинений на ремонт, охолодження виключили, а реактор ще не спинили й він працював ще майже два дні, що й призвело до аварії.

Дня 1-го вересня 1986. Газети України надрукували статтю про початок нового навчального року, із світлинами раднісних школярів. Діти йдуть, несучи під пахвами підручники російською мовою, й ідуть на вулиці морозиво, що їх ліхля доля закинула аж сюди...

Академік В.А. Легасов у «Правді» за 5 вересня пробує ще й науково пояснити причину катастрофи: «Основна причина — дефекти у взаємодії людини й техніки». Воістину геніяльно! Техніка винна! «Дуже грубі помилки, — рознівав свою думку учений. — Але і техніка не потрапила стримати операторів».

Дня 31-го серпня у Кишиневі, в Молдавії, був страшний землетрус. Були сотні жертв, а серед них і деякі чорнобильці, що їх ліхля доля закинула аж сюди...

А тим часом у Чорнобилі зводили монументальний саркофаг, як то в російським жаргоні кажуть, «гроб с кришкою». Коло Чорнобиля для цього збудували три бетономішалні заводи, бо довозити бетон здалеку незручно. Заводи продукують 5,000 кубометрів бетону щоденно. Коло самого реактора працюють три роботи, але їхні акумулятори весь час розряджуються... Стіни саркофага досягли 60-метрової висоти. В стінах проклад-

на система теплообміну й притоку повітря, фільтри. З цих інформацій виходить, що реакція всередині саркофага йтиме ще далі, і отруйне дихання цього зм'я й далі душитиме життя. У вересні заплановано закрити дах, але повідомлено також, що при Чорнобилі взимку ще один бетонний завод, що зможе працювати взимку (виходить, ці три заводи, що побудовані дотепер, якісь такі, що взимку не можуть працювати? А також виходить, що хоч покладуть дах, то сподіваються провалу, бо ж не даремно будуть це один завод).

Дня 18-го вересня відідав свій покинутий дім письменник О. Левада. Скрізь моторошна тиша, — розповідає Левада. Птахи кудись позникали. Все позростало високими, густими бур'янами. Не обійшлося без пограбування — патрулювання було, «не зразкове». Пограбовано будинок О. Левади і його сусіда. В кінці вересня почалися гарячкові сподівання — що ось закінчиться робота по ізоляції 4-го блоку. Голова Ради міністрів УССР Б. Шербина порівняв цю бетонну захорону з «коронкою на хворий зуб». Порівняння невдале. Спецкор «Правди» Гусев знайшов кращий відповідник: скарфандр. Але такі «скаркога» підходять краще. От тільки справний саркофаг герметичний, а Чорнобильська могила — з віддушину й фільтрами.

«Красная звезда» за 6-го жовтня повідомила, що при роботах у Чорнобилі відкопано склад мін з Другої світової війни, що міг теж зірватися. Для знешкодження викликали військові інженерні частини.

Нарешті «Ізвестія» за 3-тє жовтня повідомили, що 1 жовтня, о годині 16:45, «ожив перший енергоблок. Праця пішла з пересобом: одна із захисних частин виявилась дефектною. Замінити її забрало 15 хвилин, але реактор стояв два дні, поки пустили знову».

При відновленню реакторів працюють змінами: п'ять днів праці — шість днів відпочинку. Сплять у гуртожитках, при чому на всіх не вистачає ліжок, так що часом на одній «розкладушці» сплять двоє. Як спочивають «Ізвестія», другий реактор також готовий до праці, а третій готується. Залиті новим бетоном площі й хідники, а сині ялини, що тимчасово були пересажені, вже ростуть на своєму старому місці.

Кінець.

Гемптонбург, Н. Й. (РСТ) — Тут у суботу, 11-го жовтня ц.р., на українському католицькому цвинтарі св. Духа стемфордський єпископ Василь Лостен в асисті о. ігумена і генерального вікарія Патріка Пашака, ЧСВВ, о. шамбеляна і митратора Еміліяна Манастирського, о. шамбеляна Петра Федорчука і о. Івана Кашака посвятили погруддя на могилі св. п. Юліана Ревая, колишнього прем'єра Карпатської України, який відійшов у засвіти 30-го квітня 1979 року.

Секретар Карпатського Дослідного Центру ім. Юліана Ревая, д-р Василь Вереш, господар цього святування, подякував Владиславу і отримав за посвячення погруддя і пам'ятника, і запросив усіх присутніх на спільний полуденок до поближнього ресторану „Бул Ін“.

Там у гостинній атмосфері при спільному обіді д-р В. Вереш попросив до слова проф. д-ра Петра Стерча, голову КДЦентру й голову Організації Державного Відродження України, який у своїй промові запізнав присутніх з пройденним життям шляхом Юліана Ревая як вчителя, посла до чеського парламенту й прем'єра Карпатської України. Св. п. Ю. Ревая розбував у Карпатській Україні українське шкільництво, кооперацию, піклувався своїм народом, ніс йому допомогу на економічному, а як став послом, і на політичному відтинках. Під час відношення Карпатської України Покійний, як і всі інші члени тодішнього державного правління, співпрацював з ОУН під проводом полк. Андрія Мельника, й свого

Посвячено погруддя на могилі Ю. Ревая

Під час посвячення погруддя на могилі Юліана Ревая.

зобов'язання Покійний додержувався до кінця життя. Владислав Лостен дав характеристику Юліану Ревая, підкреслюючи, що Ревая як вчителя, посла до чеського парламенту й прем'єра Карпатської України. Св. п. Ю. Ревая розбував у Карпатській Україні українське шкільництво, кооперацию, піклувався своїм народом, ніс йому допомогу на економічному, а як став послом, і на політичному відтинках. Під час відношення Карпатської України Покійний, як і всі інші члени тодішнього державного правління, співпрацював з ОУН під проводом полк. Андрія Мельника, й свого

д-р Іван Срант — касир Української Федеральної Кредитової Кооперативи в Нью-Йорку, дав огляд 25-річної праці Ю. Ревая на пості президента Кредитівки. Завдяки його невтомній праці й знанню наша Кре-

дитівка збільшила чисельно членство й грошовий вклад. Йосиф Лисогір — директор Українського Інституту Америки, дав вичерпний перелік праці Ю. Ревая в Українському Конгресовому Комітеті Америки, Українському Інституті Америки й Комітеті побудови пам'ятника Т. Шевченку у Вашингтоні. На всіх згаданих постах як директор тих установ Покійний виконував свої завдання з повною звитяжністю й звитяжністю. Його зв'язки з американським культурним світом, а головне з директором Метрополітального Музею, допомогли місцевій комісії вибрати найкращий проєкт пам'ятника Т. Шевченка. Й. Лисогір співпрацював з Ю. Реваям від 1950 року аж до його несподіваної смерті в УІА 30-го квітня 1979 року.

Петро Мельник — голова демократичного клубу в Глен-Спей, у своєму слові згадав про співпрацю з Реваям, який своїми закликами й порадами допомагав П. Мельникові в його тодішніх радіо-телевізійних програмах в Нью-Йорку. Д-р Мирослав Клюфас у своєму виступі згадав про любов Ревая до українського друкованого слова й нашого мистецтва. Д-р М. Клюфас за порадою Ревая і

його помічником влаштував в Українському Інституті Америки виставку видань українських авторів Прішівщини, а описав та сама виставка була в Пітсбургу для тамошніх карпатських русинів. Книжки й картини церков Лемківщини, бесідник передав до музею у Стерфорді. Він владичний єпископ Лостенів, який виявив велике розуміння до збереження нашої минушини, бо багато з цих церков на Лемківщині вороги знищили.

Господар того прийняття, д-р Василь Вереш, подякував духовенству, представникам організації і прихильникам Ревая за їх участь у цьому святуванні, а о. Патріка Пашака, ЧСВВ, провів молитву, закінчуючи цей небуденний день в історії Карпатського Дослідного Центру ім. Юліана Ревая.

Погруддя Ревая випрацював місцевий Микола Голодик за закликами мистця Святослава Гордінського, який вибрав для життя Покійного. КДЦ вирішив видати обширні довідки про чотирьох найвизначніших синів Карпатської України: о. шамб. д-ра Августина Волошина, Юліана Ревая, д-ра Степана Росуху й проф. Августина Штефана.

Екологічна...

(Закінчення зі стор. 2)

було людей. Не було нічого.

У тому районі стався ядерний вибух десь зимою у 1957-58 роках. В центрі трагедії було місто Кіштим, де продукували плутоній, потрібний для виробу атомової зброї. Москва катастрофу заїгла. Засекречений катаклізм виявився 1976 року. Трагедію описав радянський біолог Жорес Медведєв, що живе в Англії. Нагромадження радіоактивного матеріалу допровадило до

ПІДРУЧНИК ДЛЯ НЬО-Йорку

В інформації про появу третьої частини підручника для середніх шкіл про Великий голод слід виправити, що це підручник для стейту Нью-Йорк а не Нью-Джерсі, як помилково надруковано у числі з 24-го жовтня 1986 року. — Ред.

випадкування тепла і могутнього вибуху, подібного до вибуху вулкану. Територія вибуху рівнялася площі Нью-Йорку.

Захід не повірив повідомленню Медведєва і він почав шукати доказів у радянській пресі. Советські вчені обережно писали про затруєння озер, полів і лісів. Тільки не писали звідки взялося оте затруєння.

У 1979 році американські вчені зауважили зникнення з радянських мап біля тридцяти населених пунктів в районі Кіштіма. Там побудовано цілу систему каналів, щоб оминути отруєну долину річки. Советська влада заїгла на затруєну землю тисячі в'язнів. Вони жили в дерев'яних бараках і майже всі вимерли від радіації. Вони засипали грубою верстною піску мертву злинену радіацією землю.

Після вибуху советська влада евакуювала всіх хліборобів, знищила їхні будинки, а цілу мертву територію оточено кільчастим дротом.

Фестиваль в Нью-Джерсі

Поклін Свободи, яку символізує відновлена столітня статуя французького роду на американських водах, був провідним мотом цього горючого фестивалю етнічних груп стейту Нью-Джерсі, що відбувся 6-го і 7-го вересня ц.р. в Парку Свободи біля Джерзі Сіті. В устійній вже роками офіційній церемонії брали участь губернатор Том Кейн, секретар стейту Джейн Бірджіо, посадовці міста Антоні Куччі та члени стейтової етнічної ради.

Серію промов і привітів попередило записання нових громадян Америки, що вже увійшло в традицію фестивалю. Цього року записалося 200 нових емігрантів, що прибули сюди із островів (кубинців, домініканців, гаїтянців і інших) та із Далекого Сходу (корейців, в'єтнамців, філіппінців і ін.), на це історичне побережжя, де давніше мільйони європейських виходців починали нове життя, перейшовши гієну „Острова Сліз“ — Еліс Айленд, тепер так ідеалізованого.

Етнічне обличчя стейту Нью-Джерсі, знаного як національної різноманітності (понад сто етнічних груп, біля 25 відсотків населення), міняється, доповнюючись в останніх роках характеристичними рисами інших рас. Видно це було й у калейдоскопі різноманітних виставок, де з'явилися експонати нових культур, а також у харчовій секції, де до відомих уже етнічних присмаків долучилися нові екзотичні запахи.

Офіційне отворення фестивалю почалося дефілядою національностей на чолі із оркестром 50-ої дивізії і почесною сторожею із прапорами.

Українська група маршувала під проводом Володимира Янова, голови Стейтової Ради, в такому складі: Дарія Степаняк, Анна Процюк, Альбіна Луцишин, Ангел Мигаль, Іванна Кононіч, та чисельний гурт членів 71-го Відділу СВА з Джерзі Сіті під проводом доволі нової голови Галини Білик, напередні із Тамарою Сибі, напередні членки СВА, у народному строї із прапорцем.

Синій транспарант з написом „Українці“ (роботи Федора Луцишина) та таблиця Відділу СВА і великий український прапор ідентифікували українців стейту перед багатотисячною чужинською публікою.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС опублікувало повідомлення про те, що в Москві розстріляно Адольфа Толкачева, який займався шпигунством в користь З'єднаних Стейтів Америки і був агентом американської Центральної розвідки служби (СІ-АЙ-Ей). Поінформовані особи у Вашингтоні кажуть, що Толкачев віддав в руки КГБ колишній службовець СІ-АЙ-Ей американець Едвард Лі Говард, який тепер перебуває на статусі емігранта в Советському Союзі і допомагає советам вилучувати агентів СІ-АЙ-Ей.

УРЯД ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ Республіки дозволив советським дипломатам відвідати у шпиталі поранених советських летунів, що керували літаком ТУ-134А, який, попавши в бурю над територією ПАР, розбився над скалистими горами. У катастрофі загинув президент Мозамбіку Самора Машель і 25 інших осіб, які супроводжали президента. Уряд ПАР не втримав дипломатичних зв'язків з СССР, але за посередництвом іншої держави він дозволив советським дипломатам вступити на його територію. Дипломатами була також дружина советського пілота-інженера Володимира Новоселова. Надія, що літак був збитий. Урядом комісія, яка досліджує катастрофу стверджує, що катастрофа напустила через помилку пілота і грозовицю, яку Новоселов прийняв за обстріл літака протилежними ракетами. Прем'єр-міністр Зімбабве Роберт Мугабе назвав президента Машеля, марксиста і симпатика комунізму, „героєм наших днів“.

У 100-ліття Статуї Свободи

Учасники української групи під час дефіляди Національностей в Парку Свободи в Джерзі Сіті; спереду Тамара Сибі в першій трійці (посередині) голова 71-го Відділу СВА Галина Білик.

(Фото Ф. Луцишина)

Виставки

Українська група, маючи до диспозиції кілька столів (завдяки ввічливості Югана Саймонса, координатора етнічного бюро, нашого естонського приятеля) — могла добре зааранжувати різні прояви української культурної спадщини. Союз Українок влаштував першого дня два столи з предметами народної творчості, коло яких дежували: Галина Білик, Анастасія Сибі, Оля Тізьо, Маруся Кучій, Ніна Ковбасюк, Христя Кахнич, Катруся Коць, а продажно печива завідували Галина Гаврилук, Стефанія Мадаха і Галія Броварна (можливо це більше членок було між публікою).

Об'єднання Жінок ОЧСУ дали виставку народного мистецтва, сполучену з показами писанок і вишивання. На протязі двох довгих днів Дарія Степаняк, Нуса Вох і Марія Галушак не лише давали пояснення про українське народне мистецтво, але й подавали інформації про Україну і її сучасне політичне положення, пояснювали, а то й спростовували мильні коментарі.

Ще була виставка книжок видав УНС „Українського Тижневика“ й інформативних брошурок, яку влаштував Андрій Кейбіда, член етнічної ради і майстер церемонії на першому дні фестивалю. Дижирувала при цьому станку Гена Кейбіда. На столі стейтової Ради виставлено мапи України, а про найновішу нуклеарну трагедію інформувала спеціальна брошура і супровідна мапа із околиць Києва та містечок Чорнобилю і При-

п'яті, положених над річкою Прип'ять, що лумчиться з киявським водосховищем на Дніпрі.

При нагоді міжнародних фестивалів варто заглянути на чужі столи і провирити інформативні брошурки на других слов'янських столах, де не раз є неочікувано неправдиві відомості про українців. От у брошурці про народні закарпатські танки (на окремому карпатсько-руському столі) історично-політична інформація оминає період національного відродження Закарпаття. А знову ж у брошурці „Слов'яни поміж нами“, авторства Михайла Новака (це переклад із „Рідер Дайджест“, серпень 1986), в групі слов'ян українці фігурують як „карпато-українці“. Михайло Новак, слов'янолого роду науковець, автор знаної книжки: „The Rise of the Unmeltable Ethnics“ (The MacMillan Co., N. Y., 1971), міг би краще знати назви слов'ян. Але й у цій книжці, на яку так часто інші покликаються, на стор. 46 у групі „слов'ян“ вираховує лише „рутенів“. Неточний він і у ділянці церков в ЗСА, вичисляючи Греко-Православні церкви із бульбастими банями, а про українські православні і католицькі церкви у традиційному українському стилі не згадує.

Дводенний фестиваль пройшов з великим успіхом, втішаючи публіку різноманітними й барвистими сценічними продукціями на соняшній площі, якими першого дня проводив Андрій Кейбіда, зручно переплітаючи виставками про ролі і заслуги Америки для еміграційних рухів у світі, та про можли-

вості, які відкриваються для всіх нових емігрантів, яких по цьому боці Атлантику відстоїть зустрічає величезна статуя „Свобода“.

Програми у Мейплвуді

Українські мешканці Мейплвуду мали нагоду брати участь у етнічному вечорі з нагоди столітніх святкування, що відбулися у міській залі 10-го вересня ц.р., який відбувся під назвою „Переживання мейплвудських імігрантів і їх шлях до свободи“. Довшу доповідь про початки еміграції із східноєвропейських і південноєвропейських країн мав Андрій Кейбіда. Він також говорив про перший етап української еміграції до ЗСА, бо — хоча він сам тут народжений, але його батьки приїхали у 1910 році і поселилися в Нью-Джерсі.

Про інший характер української еміграції після Другої світової війни говорив Дора Рак, а проф. Ігор Зелік дав коротку аналітику концепту свободи як соціологічного явища.

Про свої переживання говорив також промовив із давнішої еміграції, жидівської, а полька розказала про трагічну мандрівку своєї родини до свободи із советського примусового табору праці у Сибірі. Програму доповнив фільм „Мрії про далекі береги“ із невеликих переживань перших емігрантів на острові Еліс, а виставка архівних фотографій із життя давніх переселенців показала стиль їх життя у початках цього століття.

Церемонії у Мейплвуді, якими завідав окремий комітет століття (членом якого є Андрій Кейбіда), закінчається балом „Свободи“ 28-го жовтня.

Відзначення століття Статуї Свободи ще продовжуються у стейті Нью-Джерсі, поки закінчається 28-го жовтня, що є датою передавання Статуї Свободи у 1886 році французьким урядом.

Тоді ще раз повторяться церемонії на острові Свободи, мабуть, з участю обох президентів Рональда Регена і Франсуа Міттерана, та у Парку Свободи на нуджоркському побережжі. Також і школи планують відповідні програми, щоб передати „Смолоскип Свободи“ новій генерації напередодні другого століття.

Дора Рак

Д-р Олександр Шварц

СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ
Крім того провodaє найновіші методи перегляду шлунка, раніше виявлені попіви грубої кишки, нехірургічне лікування гемороїдів.
232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авенюми)
Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленням.
Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

Пластова Станція та Осередок СУМ-А в Пассейку, Н. Дж. запрошують на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 1-го листопада 1986 року, год. 9-та веч.
в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.
240 Hore Avenue, Passaic, N.J.
До танців приграватиме знаменита оркестра „ТЕМПО“

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку

запрошує Членів і Українське Громадянство на

ДОПОВІДІ

з циклу — Неповторний Львів на тему

СПОРТОВИЙ ЛЬВІВ

доповідають:

В загальному про спорт у Львові — ЕДВАРД ЖАРСЬКИЙ

Копаний м'яч у Львові — ОЛЕКСАНДЕР СКОЦЕНЬ

що відбувається

в суботу, 1 листопада 1986 р., о год. 6-й веч.

в домі НТШ в Нью-Йорку

при 63 Четвертій Авеню, між 9 і 10 вулицями

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Платне пол. огол. Платне пол. огол. Платне пол. огол.

Під Патронатом Ради для Справ Культури при СКВУ
виступить із захоплюючою програмою — ПЕРШИЙ РАЗ У КАНАДІ Й США

ВІДОМИЙ НА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СЦЕНАХ
УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦОВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
СТЕПАНА ЧУПЛЯКА
З ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Belassi on Czuplak
hoogvliegers van folklorefestival

TRADER LEISURE
Ukraine dancers at Affraton

La l'été ukrainien Czuplak
un spectacle à ne pas manquer

Mañana actuación del grupo
ukrainiano Czuplak

50 виконавців!
Велика оркестра!

Steps of Ukrainian Spring

Ucrania se llevó todos
honores del público

Devant une salle des fêtes comble...
tout le charme du folklore ukrainien

DANZAS UKRAINIENAS
EN EL TEATRO
CAM

City	Venue	Date	Time
WINNIPEG	Centennial Centre	8 NOV.	8 P.M.
YORKTON	Ann Port Nuff Theatre	7 NOV.	7:30 P.M.
SASKATOON	Centennial Auditorium	8 NOV.	8 P.M.
EDMONTON	Jubilee Auditorium	9 NOV.	3 P.M.
CHICAGO	Lane Technical High School	11 NOV.	7:30 P.M.
DETROIT	Warren Woods High School	12 NOV.	7 P.M.
CLEVELAND	See local adverts	13 NOV.	7:30 P.M.
NEWARK	Irrington High School	14 NOV.	7:30 P.M.
PHILADELPHIA	Northeast High School	15 NOV.	7:30 P.M.
NEW YORK	High School of Fashion Industries	18 NOV.	3 P.M.
SOYUZIVKA	Soyuzivka Resort, Kerhonkson	17 NOV.	7:30 P.M.
PASSAIC	Ukrainian Centre	18 NOV.	7:30 P.M.
ROCHESTER N.Y.	Eastridge High School, 2300 Maple Rd. East	19 NOV.	7:30 P.M.
BUFFALO	McKinley High School Auditorium	20 NOV.	7:30 P.M.
MONTREAL	Plateau Hall	21 NOV.	7:30 P.M.
HAMILTON	Hamilton Place, Hamilton, Ont.	22 NOV.	7:30 P.M.
TORONTO	Massey Hall	23 NOV.	3 P.M.

GEORGE W. DUNNE

ПРАЦЮЄ ДЛЯ ВАС. ВИБЕРІТЬ ЙОГО ЗНОВ

на ПРЕЗИДЕНТА

Cook County Board, Illinois

У річницю смерті А. Горської

Brooklyn, N.Y. 11208
Tel: (718) 277 2332

Відкрито кожного дня в субо-
ту виключно від 9 5 до поп. в
неділю від 10 4 до поп.
На бажання і для вигоди клієн-
тів, сало заведемо до Вашого

Washington, D.C. 20746
Tel: (301) 568-0630 - Days
(301) 855-8864 - Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430

Drinkin' MD 20754